

[Tholstrup.]

mennesker; jeg gør det kun, fordi staten og folketinget er gået ind for ulødlige tanker. Vi ser sådan på det, at idrætsfolkene selv kan skaffe de midler, de skal bruge til udbygning af anlæg o. s. v. Hvorfor i alverden skal stat og kommune og uskyldige skatteydere så lægge ryg til store milliontilskud?

Lad os kort og godt sige til idrætten: behold de penge, I selv kan skaffe, selvom vi ikke er glade for den måde, I gør det på, men til gengæld får I ikke længere tilskud fra det offentlige. Det ville spare staten for kostbare administrationsomkostninger, og det ville rette på folketingets værdighed, hvilket nok kan tiltrænges på dette område.

Finansministeren (Kampmann): Der er allerede fremsat så mange synspunkter under denne debat, at der er nok for det udvalg, der nu skal nedsættes, at arbejde med. Der er bedt om en del oplysninger, og jeg tror, at det er rimeligt, at disse oplysninger bliver givet i udvalget. Problemet er, at man ønsker, at idrætten skal have et større tilskud, og man må diskutere i udvalget, hvorfra man så skal tage disse penge.

Det gik naturligvis, som jeg havde ventet; det viste sig umuligt for de ærede medlemmer hr. Ninn-Hansen og hr. Aksel Møller at komme gennem debatten uden at nævne brandsprøjterne i Sønderho. Der var kun een brandsprøjte, og det tilskud, der er blevet givet, er behandlet på ganske normal måde, og hvis de ærede medlemmer ville spørge hos de ærede konservative medlemmer af finansudvalget, ville man få at vide, at der var god grund til at støtte i dette særlige tilfælde. Det ærede medlem hr. Aksel Møller kunne ikke tro, at der ikke var andre lignende tilfælde. Jeg gør det ærede medlem opmærksom på, at det bliver meget vanskeligt at finde et tilsvarende tilfælde. Her tænker jeg ikke på, at jeg har sommerhus derovre, men på den særegne bebyggelse, som er i Sønderho, og den fattige befolkning, der lever dér, samt den store

betydning, det må have i kulturel henseende at bevare denne bebyggelse. Det var begrundelsen for, at der blev givet et tilskud til anskaffelse af brandmateriel, og de penge, der derudover manglede, betaltes af sommerhusejere. Endelig er der fra andre interesseredes side også ydet et tilskud.

Ja, jeg skal ikke forlænge debatten. Jeg tror, at når vi nu i udvalget får talt om sagen, vil man opdage, at det ikke er så let at skaffe penge andre steder fra. Det er naturligvis meget let at udtale sin sympati for idrætsfolkene; det er de mange, og vi ønsker alle at tilgodese det gode formål, men musiklivet og en række af de andre formål, som får støtte gennem tipsmidlerne, tror jeg ikke vi sådan uden videre skal lade falde på gulvet. Derfor ville den positive løsning være — og jeg hørte også, at det ærede medlem hr. Arnth Jensen støttede denne linie — at man på en eller anden måde gør folk mere interesseret i at tippe, så at der opstår større overskud at fordele penge af. Derimod tror jeg ikke, jeg kan give løfte om at ville give afkald på tipsfemøren; det ved det ærede medlem godt, og det ærede medlem klarer det også nok. Såvidt jeg ved, har det ærede medlem selv stemt for den femøresafgift, der blev indført, da det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var finansminister.

Forslagsstilleren (Ninn-Hansen): Jeg har forstået, at der, således som det også blev fastslået af den højtærede finansminister, er almindelig interesse for at yde større støtte til idrætten. Der er jo fare for, når et enkelt medlem fremsætter et lovforslag, at de 178 andre medlemmer i det høje ting har en anden mening og måske også kunne tænkes at ville behandle et forslag fremsat af et enkelt medlem mere lemfældigt, end det ellers ville være tilfældet. Men jeg har haft det modsatte indtryk her i dag. Jeg har af de ordførertaler, der er holdt, fået det indtryk, at der i det høje ting er en meget stor idrætsagkundskab, en stor idrætsinteresse og også et udbredt ønske